

ΕΞΕΤΑΣΤΕ 1 ΝΟΕ. 2008

1 Νοεμβρίου 2008

Ανταπόδοση πασοκικού κομπλιμέντου

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Αρχινάω με μία εντύπωση, πού σχηματίστηκε μέσα μου αυθόρμητα, ακούοντας τόν πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, τόν κ. Γιώργο Παπανδρέου. Νά μιλάει στη Βουλή κατά τή συνεδρίαση τής 24ης Οκτωβρίου με θέμα τήν πρόταση του «κινήματος» περί συστάσεως προανακριτικής επιτροπής γιά τό ζήτημα τής μονής Βατοπεδίου. Ήρθε άσυναίσθητα στό μυαλό μου ή εικόνα όμιλούντος Νοτιοαμερικανού «λαϊκού» ήγέτη.

Επί τής ούσιας. Έπιχειρεί, όπως φαίνεται, νά έπωφεληθει από τή δυσχερή θέση, στήν όποία βρίσκεται ό κόσμος όλόκληρος καί χωριστά κάθε χώρα. Άντί νά κάνει τόν σταυρό του πού δέν έχει σήμερα κυβερνητικές ευθύνες. Ή πρώτη μου παρατήρηση είναι ότι πρέπει νά πάσχει από άμνησία. Κι άς είναι νέος άκόμα. Στήν όμιλία του αναφέρθηκε σέ χειραγώγηση τής δικαιοσύνης από τήν κυβέρνηση. Έπειδή δέν τόν διευκόλυνε στά σχέδιά του νά συσταθεί ή προανακριτική επιτροπή. Τώρα πού έχουν παραγραφεί τά ύποτιθέμενα άδικήματα ύπουργών του κόμματός του. Μά αν έχουν άδικοπραγήσει ύπουργοί τής Νέας Δημοκρατίας, αυτό έγινε δυνατό μόνο καί μόνο διότι είχαν προηγηθεί συγκεκριμένες πράξεις τής κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ. Έξάλλου συνηγορεί καί ή παροιμία: αρχή τό ήμισυ παντός. Θά άφηναν, λένε, νά επεκταθεί ή έρευνα καί στά πρώτα στάδια τής ύποθέσεως. Διαβεβαιώσεις γιά τούς άφελείς. Πού έγώ τουλάχιστον δέν είμαι.

«Η κυβέρνηση χειραγωγεί τή δικαιοσύνη». Έχει προφανώς λησμονήσει (ή κάνει πώς έλθσιμόνησε) τά κατορθώματα τών κυβερνήσεων του κόμματός του. Πού π.χ., γιά νά τοποθετήσει πρόεδρο του Συμβουλίου τής Έπικρατείας τόν εκλεκτό του, προώθησε άλλον, αλλά λιγότερο εκλεκτό του, στή θέση του ύπουργού Δικαιοσύνης γιά τέσσερις μόνο μήνες (Νοέμβρης 1988-Μάρτης 1989). Τελικά ύπερπηδήθηκαν σέ δύο φάσεις όκτώ θέσεις τής επετηρίδας. Κι έμεινε πρόεδρος ό εκλεκτός του επί έντεκα χρόνια.

Ξεχασιάρης λοιπόν ό κ. Παπανδρέου. Έτσι ειπε άκόμα: «Όπως καί δέν ύπάρχει προηγούμενο άπουσίας τής πλειοψηφίας από τήν κοινοβουλευτική διαδικασία [...] Όπως νόθευσαν τά άποτελέσματα στή (sic) ψηφοφορία γιά τήν αναθεώρηση του Συντάγματος...». Από τήν όποία-πολύ πιό σημαντική διαδικασία- τό ΠΑΣΟΚ απέσχε. Όπως απέσχε από τήν ούσιαστικότερη, θά έλεγα, ψηφοφορία πού διεξήχθη στή Βουλή τών Έλλήνων κατά τή μεταπολιτευτική περίοδο από τήν κύρωση τής συνθήκης προσχωρήσεως τής Έλλάδος στήν Εύρωπαϊκή Κοινότητα τόν Ιούλιο του 1979. Είναι όμως δικαιολογημένο ήταν μειοψηφία. Ή άποχή εκφράζει περιφρόνηση πρós τό κοινοβούλιο μόνο όταν διαπράττεται από τήν πλειοψηφία. Ή άποχή τής μειοψηφίας εκφράζει εκτίμηση. Μή γελάτε. «Όπως νόθευσαν τά άποτελέσματα...» Τά έγχρωμα ψηφοδέλτια στήν εκλογή προέδρου τής Δημοκρατίας... αυτό φαντάζομαι θά έννοει.

Γενικά πολύ άποκαλυπτικός ό πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Τί θά είχε κάμει, αν συνέβαινε νά μάς κυβερνάει σήμερα. Ή θά έπιχειρήσει νά κάμει, αν ποτέ μάς κυβερνήσει: «Τήν άγορά σημαντικών μεριδίων τών μετοχών από τό ελληνικό δημόσιο[...] Νά μπει λοιπόν τό δημόσιο ως μέτοχος, ίσως καί ως κύριος μέτοχος, στίς ελληνικές τράπεζες πού έχουν πρόβλημα». Κι έπειδή μπορεί αυτό νά άφήνει κάποια άβεβαιότητα ως πρός τίς άληθινές προθέσεις του, έφρόντισε νά διευκρινίσει με άκρίβεια: «[Διασφαλίζουμε] τόν έλεγχο καί τήν ούσιαστική καθοδήγηση τών δανείων, τής πολιτικής δηλαδή τών τραπεζών πρός τήν πραγματική οικονομία[...] Βέβαια καταλαβαίνετε ότι όλα αυτά τά μέτρα ξαναφέρνουν στό προσκήνιο τό σημαντικό ρόλο του κράτους...». «Όχι μόνο νοτιοαμερικάνικο ύφος. Άλλά καί ή πολιτική τών κρατικοποιήσεων» ά λά Ούγκο Τσάβες. Με χαρτί τής κλαδικής πάλι τά δάνεια γιά τήν πραγματική οικονομία. Τήν έξαγορά δηλαδή τής ψήφου του λαού με τά λεφτά τής Εύρώπης καί τά θαλασσοδάνεια του ελληνικού κράτους. Αύτή ήταν ή πραγματική οικονομία τή δεκαετία του 1980. Σ' αύτή άπειλεί νά μάς ξαναπάει.

Δέν τό λέει μάλιστα γιά πρώτη φορά. Τήν ίδια πολιτική ανέπτυξε καί σχετικά με τό θέμα του ΟΤΕ. Στή συζήτηση γιά τήν κύρωση τής συμβάσεως πωλήσεως του ΟΤΕ στή Βουλή τήν 18η Ιουνίου: «Προειδοποιούμε γιά μία άκόμη φορά. Ή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μετά τίς επόμενες εκλογές, θά έξαντλήσει όλα τά νομικά, οικονομικά καί πολιτικά μέσα γιά νά ανακτήσει τό ελληνικό δημόσιο τόν έλεγχο του ΟΤΕ. Αύτή μου τή δήλωση άς τή θυμούνται καλά όλοι οι ένδιαφερόμενοι.» Φτού νά μήν άθασκαθει. Ίδιος κι άπαράλλαχτος ό μπαμπάς του. Τά ίδια του τά λόγια. Πρίν από δεκαπέντε χρόνια ακριβώς: τέτοιες μέρες. Γιά τό ίδιο θέμα άπειλεί.

Μετά τή -χρήσιμη έλπίζω- αύτή παρέκβαση, επιστρέφουμε στήν πρόσφατη συζήτηση στή Βουλή. Σκιινές άπείρου κάλλους. Ύπέβαλαν τήν πρόταση γιά σύσταση προανακριτικής επιτροπής: οι πασόκοι. Τήν ήμέρα τής συζητήσεως, συνεννοήσεις, διαβουλεύσεις, μηχανορραφίες γιά νά μή γίνει ψηφοφορία. Με δικαιολογία τήν άποχή τής Νέας Δημοκρατίας: τήν όποίαν έγνώριζαν από μία μέρα πρίν. Θά μπορούσαν νά είχαν άποσύρει τήν πρόταση. Όπότε θά άποφεύγονταν τά καραγκιοζιλίκια πού πληγώνουν τή δημοκρατία καί γελοιοποιούν τό κοινοβουλευτικό μας σύστημα. Αύτά ως πρός τό ΠΑΣΟΚ.

Τώρα οι άλλοι. Ό ΣΥΡΙΖΑ σχοινοβατεί: σέ τεντωμένο - τό φαντάζονται οι ίδιοι - σχοινί: οι άλλοι τό βλέπουν χαλαρό. Δέν βοηθάει τήν ίσορροπία. Ό ΛΑΟΣ, άφού κατηγόρησαν με τό γνωστό τους ανάλαφρο (!) ύφος τήν Νέα Δημοκρατία, σηκώθηκαν έπιδεικτικά καί άποχώρησαν κορδωτοί. Οι μόνοι σοβαροί, τό ΚΚΕ. Είπε ό εκπρόσωπός του, ό σύντροφος Σπύρος Χαλβατζής: «Ό Καρχιμάκης τό ειπε, ό όποιος είναι κοινός προβοκάτορας.»

Έκοπίασα νά τά γράψω όλα αυτά ως ανταπόδοση του κομπλιμέντου του κ. Παπανδρέου. Είπε (στή Βουλή): «Δέν έχετε συναίσθηση τών έθνικών μας θεμάτων». Όλοι έμεις πού δέν ψηφίζουμε ΠΑΣΟΚ. Έχει όμως αυτός: ως πολυπολιτισμικός Έλληνας τής διασποράς. (Όμιλία του στήν Άστορία τής Νέας Υόρκης τής 27 Σεπτεμβρίου.)

Σημείωση. Όλα τά «τσιπάτα», κατά γράμμα, από τά πρακτικά τής Βουλής καί τόν ιστότοπο του ΠΑΣΟΚ.